

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 111. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277693600/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

Skriften og Sangen. Og han vidste det, og vi kendte hinanden.

Gennem Skrigene og Latteren og Suset af Kasteskyts mødtes vore Øjne, fortrolige og stille, i Helvedslarmen af Råb, Klapren og Trampen skælvede hans Musik til mit Øre, til mit Hjerte, og jeg søgte at svare med min Sang — jeg har en Gang haft en køn, lille Stemme —: „Ja, Broder, her er jeg, her!“

Jeg véd, at han en Gang, da han skulde afskediges, og Rektoren hånligt sagde til ham: „Hvad? ikke en Dreng så meget som hilser på Dem!“ bævende svarede, med Hatten i Hånden: „Jo, jo, Hr. Professor, Pedellens Søn, den lille Clemens Benedict Bek — og han synger også i mine Timer.“

Og den Dag, da han udfriedes, da Drengene havde kommet Krudt i hans lille Tobakspibe, hans eneste Trøst, og den gik op i Luer i hans Ansigt, og han højt skrigende tumlede baglængs ned af Katedret, og derpå, et Øjeblik efter, op og, under Klassens Latterbrag, ud midt på Pladsen, hvor han pludselig, i sin Angsts og i sin Kvides Grænsetohed, ramtes af Krampe og frådende styrte om med sønderbrudte Lemmer — da véd jeg, at han i sin bakkende Dødskamp, mellem de tililende Dreng og Lærere, endnu angst for Levebrødet til sig og sine, stammede:

„Han — han — hilser på mig og — han — han — synger i min Time . . .“

Sandelig, har jeg gjort dette Menneske noget godt, kun det mindste, da var det kun en svag Tak for det Klap, han strøg mig med over Kinden, da jeg hilste på ham. Det var det eneste Kærtegn, jeg mit Liv igennem havde fået, undtagen Skøgernes frygtssomme, når Madam Gundlachsen skønnede, at de turde røre mig — og for det Exempel han gav mig på Udholdenhed og Tålmod.

Og havde han levet forgæves — hans stakkels Hustru og Børn kom på Fattiggården og forsvandt siden fuldstændig, var han ikke død forgæves.

Den Scene dér i Skolegården glemte hverken Lærerne eller Drengene, fra dens blodige Plet steg der en ny og

bedre Ånd, en mildere og venligere, som havde han efterladt en Rest af sin egen i sit Blod.

Godt blev det aldrig, og der var vel overhovedet i „de gode, gamle Dage“ ikke nogen Skole, hvor ikke enten Lærerne mishandlede Drengene barbarisk, eller Drengene drev Lærerne og deres Meddisciple til Fortvivlelse, men de voldsomme Oprin var dog omme. Og jeg nåede min Studentereksamen ad mindre tornestrøet Vej, end jeg havde turdet håbe.

Men den Dag, da jeg havde forhvervet mig Retten til den så dyrt købte Hue, da var mig den største Smærte beredt, jeg har lidt i dette Liv -- ja større end selv hin anden, jeg nu nærmer mig, ti den var jo samtidig min højeste, min eneste Lykke. Mens hin ikkun var Sår, ikkun var Tab.

Da jeg kom op til Eberhard med mit Testemonium i Hånden, vaklende af Anspændelse og Træthed -- ti ingen véd, hvad Slid det kostede mig at tage den Examen, ringe som mine Evner og svagt som mit Legeme var, og jeg bragte den til ham, som Hunden bringer sin Herre Byttet, ikke af egen Drift -- ak havde jeg nogen? -- kun efter hans Vilje -- fandt jeg ham for første Gang i mit Liv liggende i Sengen.

Han rejste sig over Ende med udbredte Hænder og smilende Ansigt.

„Vær ikke bange, Benedict,“ sagde han, „jeg havde håbet at holde mig oppe, til du kom. Men jeg kunde ikke, jeg måtte ligge. Ja, jeg tyngedes til Jorden. Men nu er det jo Sommerferie, og du er Student, og jeg tør falde og ligge.“

Gråden arbejdede i mig, men trods min Mødighed og min Angst vovede den sig ikke frem, og jeg foldede med ryslende Hænder det store Ark med Universitetets Segl ud for ham.

Han så på det op nikkede: „Ja, ja, det var nu dette! Knæl ned og tak Gud, at han førte os så vidt.“

Han rullede Dokumentet sammen og løftede det i sin Hånd.

„Bed ham føre dig videre frem i Kundskab, at du med denne Stav kan slå hans Fjender ned og Vand af Verdens Klippe. Knæl og bed ham tage dig af min